

A latin nem különbözőzeti meg az alanyi és a tárgyas ragozást: *provinciam admi- nistrō* – „egy provinciát igazgatok” vagy „a provinciát igazgatom”.

Az I. és a II. declinatio

Az I. declinatio az -a tövű és zömében nőnemű névszók ragozása.

		Nom.	terra
		Acc.	terram
		Gen.	terrae
		Dat.	terrae
		Abl.	terra
Singularis			
	Pluralis		
		Nom.	terrae
		Acc.	terras
		Gen.	terrarum
		Dat.	terris
		Abl.	terris

Van az I. declinatio néhány hímnemű kivétel is. Ilyen a szövegben az *incola*, -ae, m. Ezek a szavak általában férfiak által üzött mesterséget, foglalkozást jelölnek, esetleg néprnevnek (*Celta*, -ae, m.), és ezért hímneműek. E szavak nemét alapvetően a jelentésük, és nem a hangalakjuk befolyásolja. További példák:

poeta, -ae, m. – költő
agricola, -ae, m. – földműves
nauta, -ae, m. – hajós

A II. declinatio az -o tövű him- és semlegesnemű szavak ragozása. A névszói tövek bizonyos szempontból másképp viselkednek, mint az igeiek. Míg az igeiknél a tök, a névszóknl a ragozás során a tö különféle hangtani változásokon megy keresztül. A II. declinatio első három alakjában pl. egyáltalán nem mutatkozik meg az -o tö. A hímnemű szavak singularis nominativusa -us-ra vagy ritkábban -er-re végződik. A semlegesek pedig szinte mindig -um-ra. A him- és semlegesnemű szavak ragozá- sa alapvetően megegyezik, csak a **semlegesneműek ragozásának általános** (tehát nem csak a II. declinatio) **alapszabályát** kell figyelembe vennünk:

Minden semlegesnemű főnévnek és melléknévnek (valamint a legtöbb névmás- nak és számnévnek) a nominativusa és az accusativusa megegyezik egymással, s ezek a pluralisban mindig -a-ra végződnek.

	hímnem: <i>populus</i> , -i, m.	semlegesnem: <i>oppidum</i> , -i, n.
	Singularis	
Nom.	<i>populus</i>	<i>oppidum</i>
Acc.	<i>populum</i>	<i>oppidum</i>
Gen.	<i>populi</i>	<i>oppidi</i>
Dat.	<i>populo</i>	<i>oppido</i>
Abl.	<i>populo</i>	<i>oppido</i>